

Aktenzeichen 3 Cs 2010 Js 60912/18

Statement Margaretha Johanna Bos

10 Juni 2020

Amtsgericht Cochem

Zeer geëerde rechter Zimmermann, aanklager, lieve supporters,

Ik heb eerder een beetje over mezelf verteld.

Ik ben geen bijzonder iemand.

Ik ben gewoon een mens.

Ik heb de waarheid niet in pacht.

Ik kan niet zeggen of ik over paar jaar de actie die ik heb gedaan hetzelfde weer zou doen.

Spijt heb ik niet van het betreden van de vliegbasis omdat ik hoopte een frustratie te vormen voor een plek waar dood en verderf wordt voorbereid.

Het was de juiste stap was voor mij.

Ik handelde vanuit mijn geweten en overtuiging en had de intentie het goede te doen en ik handelde geweldloos.

De laatste jaren groeit bij mij de overtuiging dat al het leven op aarde verbonden is.

Niet alleen vormen alle mensen één grote menselijke familie, we zijn op dezelfde intieme manier in een afhankelijkheid met de natuur verbonden.

Al kan de levende wereld goed zonder mensen, andersom kan dat zeker niet. (al is de menselijke soort zich daar als enige nauwelijks van bewust, geloof ik..)

Sterker nog, zonder ons zouden bossen, oceanen en rivieren er waarschijnlijk niet zo ongelofelijk beroerd aan toe zijn.

De verbondenheid komt volgens mij voort uit het feit dat we allemaal dezelfde schepper hebben.

Die vanuit een oneindige liefde creëert en geniet van schoonheid en vreugde.

Ik kan me voorstellen dat ik op dit punt anders in het leven sta dan veel

anderen. Voor mij is dit centraal in mijn leven en voor mijn handelen, vandaar dat ik erover spreek.

Hieruit komt ook voort dat het mij lijkt dat alleen liefde ons vooruit kan helpen. Liefde geeft ruimte. Liefde viert diversiteit.

En daaruit volgt dat geen enkel mens het recht heeft een ander mens, zijn zus of broer, te doden, of daarmee te dreigen, wie deze mens ook mogen zijn.

En het plannen van het doden van mensen, dat is exact wat er op vliegbasis Büchel gebeurt en dat is waarom ik daar probeerde de normale gang van zaken

te verstoren en er de aandacht op te vestigen.

De productie, voorbereiding, dreiging of het gebruik van nucleaire wapens druist op alle mogelijke manieren in tegen de liefdeskracht van waaruit en waarvoor we geschapen zijn als mens.

Sta me toe kort en onvolledig toe te lichten wat het probleem is met nucleaire wapens.

Er is namelijk nogal wat mee aan de hand.

Bij de productie van nucleaire wapens wordt voor het verkrijgen van grondstoffen over lijken gegaan. Mensen worden hun land onteigend en voor hen heilige plaatsen onteerd, drinkwater wordt ernstig verontreinigd waardoor mensen ziek worden en ecosystemen ontwricht.

Al in het eerste stadium van het bouwen van deze immorele wapens wordt dood en verderf gezaaid.

In de fabrieken waar atoombommen worden gebouwd, ligt het aantal zieken onder werknemers uitzonderlijk hoog.

Het werken met de grondstoffen en de verwerking ervan verziekt natuur EN mens, nog voor de wapens gereed zijn en als wapen worden ingezet.

De dreiging die genoemd wordt als belangrijkste middel om nucleaire wapens te hebben zaait angst en wantrouwen en bouwt muren tussen mensen. Het vormt een grote belemmering om zonder geweld of dreiging van geweld conflicten op te lossen. Het zet constante druk op internationale betrekkingen.

Ten slotte is er de daadwerkelijk inzet van atoombommen.

Een wapen dat geen onderscheid maakt tussen militairen en burgers. Iedereen en alles wordt in een grote klap geraakt. En daarna volgen nog tientallen jaren kleinere grote golven van vernietiging.

Op 6 augustus 1945 zag de wereld de allesvernietigende kracht van atoombommen.

Hulpverlening is vrijwel onmogelijk, terwijl die vanwege de omvang van vernietiging onmisbaar is.

In Hiroshima en Nagasaki zijn zelfs vandaag nog, 75 jaar na dato, de gevolgen van de atoomaanvallen merkbaar. Volgens het Rode Kruis worstelen 390.000 mensen nog dagelijks met de nasleep van de atoomaanvallen op Japan.

De atoombommen die op Büchel liggen overstijgen de kracht van de bommen

die op Japan vielen vele malen.

En dan heb ik het nog niet eens over de talloze testen, waarbij ook straling met zijn verziekende werking en vernietiging plaatsvond en mensen stierven.

Daarbij beïnvloedt alle vrijgekomen straling ecosystemen en mensen langdurig. Een keten van dood.

Niets dan dood.

De oceanen van geld die geïnvesteerd zijn en worden in het ontwikkelen, maken en onderhouden van kernwapens wordt afgenomen van zaken die ons als mens ten goede komen.

Hoeveel makkelijker zou de weg naar duurzame, geweldloze vrede eruit zien als we al deze middelen zouden inzetten voor diplomatie, het cultiveren van verbinding en vrede, onderwijs in geweldloze communicatie en een eerlijkere verdeling van het goede dat we van deze aarde krijgen?

Deze massavernietigingswapens zijn te groot voor ons mensen.

Ze passen ons niet.

We kunnen de desastreuze gevolgen niet overzien.

Niemand van ons, ook wereldleiders die er op het moment de macht over hebben niet.

Ze zijn onmenselijk, onhanteerbaar, immoreel en illegaal, volgens menselijk en goddelijk recht.

Al heeft u, Richter Zimmermann, het al meerdere keren gehoord en zal dit niet de laatste keer zijn dat dit gezegd wordt, toch wil ik voor de volledigheid hier noemen dat het internationale Non-proliferatieverdrag uit 1968 geschonden wordt door de aanwezigheid van atoombommen op vliegbasis Büchel. Volgens dit verdrag mag de VS geen nucleaire wapens hebben in Duitsland (Art II) en mag Duitsland geen nucleaire wapens van de VS ontvangen (Art. I).

De Conventies van Genève verbieden aanvallen op niet-strijders zonder onderscheid, aanvallen op neutrale staten en schade aan het milieu dat langer duurt dan het conflict. De Vredesconferentie van Den Haag verbiedt elk gebruik van gif of giftige wapens. Zowel Duitsland als de VS zijn onderdeel van al deze verdragen.

Ten slotte wordt het humanitair oorlogsrecht op allerlei manieren geschonden wanneer de inzet van nucleaire wapens wordt overwogen. Denk bijvoorbeeld aan het beginsel van militaire noodzaak en humaniteit, het beginsel van onderscheid op doelen, proportionaliteit, humanitaire toegang en omvangrijke,

langdurige en ernstige schade aan het natuurlijk milieu.

Omdat nucleaire wapens niet gebruikt kunnen worden zonder schending van deze bindende internationale verdragen en belangrijker nog, **omdat** ze een schending zijn van het diepste zijn van ons als mensheid, en **omdat** Duitsland en de VS op vliegbasis Büchel een oorlog met nucleaire wapens voorbereiden en plannen die internationale verdragen zou schenden, en **omdat** het Handvest en de Principes van Neurenberg dit verbieden en iedereen verantwoordelijk houdt om in te grijpen wanneer oorlogsmisdaden worden gepland, ook als dit door overheden wordt gedaan, **om deze redenen** ben ik van mening dat in het geval van de illegale gang van zaken op Vliegbasis Büchel mijn handelen geen burgerlijke ongehoorzaamheid was maar mijn burgerlijke plicht, een wettelijke verplichting en een poging om misdaad te verhinderen.

Ik wil nog even terug naar de liefde waar ik het eerder over had en die voor mij leidend is.

Deze liefde was ook leidend om over te gaan tot actie op een manier waarbij ik geen mens kwaad deed op 15 juli 2018.

Iemand die voor mij het voorbeeld is in de kracht en de reikwijdte van liefde is Jezus Christus.

De mens die om zijn woorden en daden van geweldloze liefde door de staat en de religieuze autoriteiten van zijn tijd terecht stond en werd geëxecuteerd.

Wat hij deed, deed hij niet om burgerlijk ongehoorzaam te zijn, maar omdat hij gehoorzaam bleef aan de God van geweldloze liefde, recht en vrede.

Ongeacht de gevolgen voor hem persoonlijk.

Hij inspireerde miljoenen mensen, waaronder bijvoorbeeld Dorothy Day, Mahatma Gandhi en Martin Luther King Jr.

Mensen die – net als ik – geen strak omljnd zo-moet-het voor ogen hadden, maar een visie van welke kant het op kan, willen we dichter komen bij een wereld waar mens en natuur in vrede en ruimte kunnen leven.

Ik durf mezelf niet te vergelijken met hen, maar ik probeer hun voorbeelden wel na te leven.

Het is simpel (maar niet per se makkelijk!):

of we kiezen voor meer liefde, vrede en recht, of niet.

Elke stap die we zetten brengt ons in een bepaalde richting.
Als later blijkt dat ik deze stap niet had moeten zetten, hoop ik de moed te hebben mijn koers aan te passen.

Op dezelfde manier heeft ieder mens die afweging te maken.
We hebben allemaal onze rol in het geheel.
En straks maakt u een afweging over mij, over ons.

Ik heb niet veel macht of invloed.
Maar ik heb meer privileges en vrijheden dan veel anderen en ik probeer die in te zetten voor bijvoorbeeld de natuur, die geen rechtspositie heeft maar wel genadeloos slachtoffer is van het bestaan van nucleaire wapens.

Macht is erg tricky. Het verandert je voor je het door hebt.
Het is moeilijk te weerstaan.
En macht afstaan is nog moeilijker.
Heel begrijpelijk.

De machtsverhoudingen in de wereld zijn scheef.
Op elk niveau waarop wij mensen ons tot elkaar verhouden.
Maar ik ga niet akkoord met de status quo en weiger die te accepteren.

Geen enkele staat heeft het recht zo'n enorme dreiging als het hebben van een atoombom op de rest van de wereld te leggen.
Supermacht of niet.
En niemand heeft het recht zulke staten te helpen.

Ik ben gewoon een mens, en ik heb niet veel macht.
Maar ik geloof dat mijn handelen en het handelen van elk mens grote effecten kan hebben.
Ook daarom ben ik Vliegbasis Büchel betreden.
In de hoop de aandacht te vestigen op het lijden dat daar wordt voorbereid.
En ik kan niet stil blijven zolang ik het geloof heb dat het anders kan.
Daarom ging ik vliegbasis Büchel op, en daarom heb ik u gevraagd mij te horen vandaag.
Omdat ik hoop heb dat we het als mensen anders kunnen doen.
Dat een wereld zonder kernwapens en zonder geweld mogelijk is.

En als het mij niet meer lukt, om wat voor reden dan ook, dan zullen er

anderen mijn plek innemen.

Omdat we gemaakt zijn voor een samen leven in vrede.

Zonder dreiging van geweld.

Om samen te genieten van al het goede dat er is op deze aarde.

Ik ben niet van plan beroep aan te tekenen op uw uitspraak.

Al ben ik heel blij dat anderen hun uiterste best doen alle juridische wegen te bewandelen om recht te laten geschieden. Mocht u besluiten mij te veroordelen, dan zou ik liever de boete niet betalen.

Ik realiseer me dat het makkelijk is naar mijn zaak te kijken vanuit een regionaal perspectief.

Met sec de feiten voor ogen.

Dat u zult zeggen: wat daar wel of niet gebeurt op die basis doet er niet toe, u had geen recht daar te zijn.

Wat mij betreft is het perspectief mondiaal en universeel; wat ik mag doen, proberen kwaad te verhinderen zonder een ander daarbij te verwonden, zou iedereen mogen doen en wat ik niet mag doen, een mensenleven bedreigen, zou niemand mogen doen.

Ik ben dankbaar dat u vandaag naar mij luisterde.

En ik wens u vrede en alle goeds.

waar kom je vandaan?

Mijn moeder is vandaag jarig.

65 jaar geleden kwam ze ter wereld.

32 jaar daarna kwam ik.

Ze was niet erg blij dat ik vandaag een afspraak met u had.

Een andere dag had ze trouwens ook niet leuk gevonden.

Ik ben de vierde van acht kinderen.

In het gezin waar ik opgroeide heb ik geleerd dat ik niet alleen op deze wereld leef.

Wat er is delen we.

En er is altijd genoeg om ook nog een gast aan tafel uit te nodigen om te delen in wat er is aan eten en gezelschap.

Groot gezin, goed en liefdevol.

Psychologie gestudeerd, master Klinische Psychologie

Sinds ik mocht werken bijbaantjes gehad.

Na mijn studie in een gemeenschap gaan wonen gastvrijheid, eenvoud, gebedsritme, schrijven over en aandacht vragen voor onrecht,

Sinds het najaar geen betaalde baan meer, volledig vrijwillig; enkel onderdak en eten.

Vrienden en familie geven me wat geld.

Het is een rijk bestaan

wat heb je gedaan?

Geprobeerd te verhinderen wat als normale gang van zaken wordt beschouwd op Vliegbasis Büchel; het voorbereiden van massamoord.

l
k

w
a
s

o
p

d
e

b
a
s
i
s

o
m